

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1589/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., против туженог ББ из ... и туженог-противтужиоца ВВ из ..., кога у ревизијском поступку заступа Златибор Војислављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1688/18 од 08.02.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца ВВ из ... изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1688/18 од 08.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 149/16 од 12.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да му као солидарни дужници солидарне обавезе коју је тужилац платио по пресуди Општинског суда у Босилеграду П 220/05 од 18.07.2005. године (главно потраживање, камате и трошкови парничног поступка), у укупном износу од 142.422,00 динара плате сваки по 1/3 дуга у износу од по 47.474,00 динара (укупан износ за 2/3 од 94.948,00 динара, са законском затезном каматом почев од 05.08.2009. године до исплате, као и да му накнаде трошкове парничног поступка у износу од 40.820,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев ВВ из ... којим је тражио да се обавезе тужилац- противтужени да му на име дуга плати износ од 2.290 евра са каматом по стопи Европске централне банке за ову валуту почев од 01.01.2007. године до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу по којем пословне банке откупљују наведену валуту на дан исплате у месту плаћања, као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1688/18 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог и туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужени-противтужилац ВВ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбее, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.02.2016. године ради исплате, а вредност предмета спора је означена износом од 47.474,00 динара (389 евра). Противтужба ради исплате поднета је 01.04.2016. године у којој је означена вредност предмета спора 2.290 евра, који износи очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијна другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Како је побијеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић